

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.15.0008.N

A.A.

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Paul Wouters, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 3000 Leuven, Koning Leopold I-straat, 3, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN ROESELARE, met zetel te 8800 Roeselare, Gasthuisstraat 10,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, Drie Koningenstraat 3, waar de verweerder woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Gent, afdeling Brugge, van 9 oktober 2014.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft op 6 februari 2017 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Sectievoorzitter Alain Smetryns heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Gronden van niet-ontvankelijkheid van het middel

1. De verweerder voert aan dat het middel niet ontvankelijk is wegens gebrek aan nauwkeurigheid: de eiser voert de schending aan van artikel 57 OCMW-wet zonder te preciseren welke paragraaf en welk lid van dit artikel werden geschonden.

2. De eiser voert in essentie de miskennis aan van de uitwerking van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 8 oktober 2013, dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 7 oktober 2010 waarbij tot de ongegrondheid van het verzoek tot medische regularisatie werd besloten, vernietigt.

De aangevoerde schending van artikel 39/2, § 2, Vreemdelingenwet volstaat derhalve om tot cassatie te leiden.

De eerste grond van niet-ontvankelijkheid van het middel dient te worden verworpen.

3. De verweerder voert tevens aan dat het middel niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang: de beslissing wordt geschraagd door redenen die niet worden aangevochten.

4. De door de verweerder aangehaalde redenen die verband houden met de gevolgen van de erkenning van de eiser als staatloze, hebben geen incidentie op de rechten die de eiser geniet ingevolge de ontvankelijkheid van zijn verzoek tot medische regularisatie en schragen derhalve de aangevochten beslissing niet.

5. De door de verweerder aangehaalde reden dat de verweerder, hoe dan ook, niet bevoegd was tot het verstrekken van materiële hulp vanaf zijn ambtshalve schrapping op 22 oktober 2012, heeft betrekking op een niet-aangevochten deel van de beslissing.

De tweede grond van niet-ontvankelijkheid van het middel dient derhalve eveneens te worden verworpen.

Gegrontheid

6. Krachtens artikel 1 OCMW-wet heeft elke persoon recht op maatschappelijke dienstverlening. Deze heeft tot doel eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Krachtens artikel 57, § 1, OCMW-wet heeft, onverminderd het bepaalde in artikel 57ter, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot taak aan personen en gezinnen de dienstverlening te verzekeren waartoe de gemeenschap gehouden is.

Krachtens artikel 57, § 2, 1°, OCMW-wet is, in afwijking van de andere bepalingen van deze wet, de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beperkt tot het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft.

7. Krachtens artikel 9ter, § 1, Vreemdelingenwet kan de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of

het land waar hij verblijft, een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Krachtens artikel 7, tweede lid, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, geeft de gemachtigde van de minister, behoudens wanneer hij de aanvraag onontvankelijk verklaart, de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A.

8. Uit deze bepalingen volgt dat de in het land verblijvende vreemdeling die een ontvankelijk verzoek tot medische regularisatie heeft ingediend en derhalve overeenkomstig artikel 7, tweede lid, van voormeld koninklijk besluit van 17 mei 2007 in het vreemdelingenregister wordt ingeschreven, zolang niet negatief is beslist over zijn aanvraag, niet illegaal in het Rijk verblijft en gerechtigd is op maatschappelijke dienstverlening, terwijl de tussenkomst van het OCMW te zijnen opzichte niet beperkt is tot het verlenen van dringende medische hulp.

9. Krachtens artikel 39/2, § 2, Vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwendings van macht.

Uit het algemeen rechtsbeginsel betreffende het gezag van gewijsde van de administratieve annulatiegerichten, volgt dat deze arresten gezag van gewijsde hebben *erga omnes* en dat ingevolge de terugwerkende kracht van die vernietigingsarresten de administratieve rechtshandelingen *ab initio* tenietgaan, zodat de partijen opnieuw in de toestand worden geplaatst waarin zij zich bevonden voor de nietig verklaarde beslissing.

10. Uit het geheel van voormelde bepalingen volgt dat wanneer de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing vernietigt van de Dienst Vreemdelingenzaak die het voorheen ontvankelijk verklaard verzoek tot medische regularisatie ongegrond verklaart, partijen opnieuw in de toestand worden geplaatst waarin zij zich bevonden voor de nietig verklaarde beslissing, hetgeen inhoudt dat de in

het land verblijvende vreemdeling in afwachting van een nieuwe beslissing over zijn verzoek niet illegaal in het Rijk verblijft en gerechtigd kan zijn op maatschappelijke dienstverlening ten laste van het OCMW die niet beperkt is tot het verlenen van dringende medische hulp.

11. De appelrechters stellen vast dat:

- de aanvraag tot medische regularisatie van de eiser ontvankelijk werd verklaard;
- de aanvraag tot medische regularisatie van de eiser vervolgens ongegrond werd verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken bij beslissing van 7 oktober 2010;
- deze beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken nietig werd verklaard bij arrest van 8 oktober 2013;
- de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hierbij ambtshalve een middel van taalwetgeving opwierp en om die reden de *“niet-gegrondheid van de vordering van de [eiser] op grond van artikel 9ter en het bevel om het grondgebied te verlaten van 29 oktober 2010 teniet”* deed.

12. Gelet op deze vaststellingen die inhouden dat de eiser ingevolge de vernietiging van de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 7 oktober 2010 werd teruggeplaatst in de toestand van een in het Rijk verblijvende vreemdeling die een ontvankelijk verklaard verzoek tot medische regularisatie heeft ingediend waaromtrent ten gronde nog niet is beslist, vermochten de appelrechters niet wettig te oordelen dat de eiser niet gerechtigd is ten aanzien van de verweerder retroactief aanspraak te maken op het equivalent leefloon in de periode van 31 maart 2011 tot 22 oktober 2012, datum waarop hij ambtshalve werd geschrapt, op grond dat hij in die periode illegaal in het Rijk verbleef.

Het middel is gegrond.

13. Er is geen aanleiding de door de verweerder voorgestelde prejudiciële vraag te stellen, aangezien hangende het beroep tegen de ongegrondheidsbeslissing van de aanvraag tot medische regularisatie alle verzoekers gelijk worden behandeld en na de eventuele annulatiebeslissing slechts een ongelijke behandeling ontstaat ten opzichte van de zich niet in de gelijke toestand bevindende verzoekers wiens be-

roep wordt afgewezen en derhalve retroactief geen aanspraak kunnen maken op maatschappelijke dienstverlening.

Kosten

14. Overeenkomstig artikel 1017, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek dient de verweerder te worden veroordeeld tot de kosten.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Veroordeelt de verweerder tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiser op 550,70 euro in debet en voor de verweerder op nul euro.

Verwijst de zaak naar het arbeidshof te Antwerpen.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Christian Storck, als voorzitter, sectievoorzitter Alain Smetryns, en de raadsheren Koen Mestdagh, Mireille Delange en Antoine Lievens, en in openbare rechtszitting van 6 maart 2017 uitgesproken door sectievoorzitter Christian Storck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.

K. Vanden Bossche

A. Lievens

M. Delange

K. Mestdagh

A. Smetryns

Ch. Storck

Verzoekschrift

Elektronische versie niet beschikbaar

NIET VERBETERDE KOPIE